Ο ΘΕΟΣ ΤΗΣ ΦΑΤΝΗΣ — ΚΑΙ ΟΙ ΖΩΓΡΑΦΟΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 3ης σελ.

δπως τὴν ὀνομάζει ὁ ἱερός, Χρυσόστομος, παλαιότεροι καὶ νεώτεροι ποιητές μας ἔχουν πλέξει χρυσοὺς ρυθμοὺς καὶ ἀφιέρωσαν εὔοσμα ποιητικὰ λουλούδια. Ἀνθολογῶ ἀπ' αὐτὰ μερικά.

Ὁ μεγάλος Παλαμᾶς, ὁ ἄφθαστος κυρίαρχος τοῦ ποιητικοῦ λόγου μὲ στίχους θερμοὺς χαιρετᾶ τὴ μεγάλη γιορτή. Νά, τὰ Χριστούγεννα φθάνουν.

Ἀνοῖχτε οἱ πόρτες, ἤσθαμε. Τὰ [χέρια
δόστε ἡ Καρδιὰ κι' ἡ Φαντασία [καὶ ὁ Νοῦς
Θριάμβου ὑψῶστε ἀλάλασμα ὡς [τ' ἄστρα.
Σᾶς φέρνουμε καινούργιους οὐ[ρανούς.

Μιὰ λάμψη ξεχύνεται ἀπ' τὴ Φάτνη, μιὰ λάμψη λευκότερ' ἀπ' τὰ χιόνια τοῦ Ὀλύμπου ποὺ ἀστράφτουν ἀπ' ἀκτῖνες τοῦ ἑλληνικοῦ ἥλιου. Μιὰ λάμψη γλυκύτερη ἀπ' ὅλα τὰ ἄστρα μαζί. Μιὰ λάμψη ποὺ καταυγάζει μὲ τὸ ἀνέσπερο φῶς της. Ἡ λάμψη τοῦ Θείου Βρέφους.

Φάτνη ἀλόγων. Μάγοι. Βοσκοί' [Ἡ Παρθένος.
Δόξα, ἔκσταση σέ γῆ καὶ σ' [οὐρανό.
Ψηλάθε ἕν ἄστρο, μάτι καρφω[μένο.
στὸ Βρέφος ποὺ εἶναι ἀπ' τ' ἄ[στρο λαμπερό.

Ἄλλος διαλεχτὸς ποιητής, ὁ Στέφανος Μαρτζώκης, μὲ γλῶσσα ἁπλῆ καὶ ἀβίαστη χαιρετᾶ τὴ γέννηση τοῦ Θεοῦ «τῆς πιὸ μεγάλης Ἰδέας», μέσα στὴν ταπεινὴ Φάτνη τῆς Βηθλεέμ.

Τὴν πιὸ μεγάλη Ἰδέα
ἡ εὐτυχισμένη πλάση
ἐπῆγε ν' ἀγκαλιάση
στὸ πιὸ φτωχὸ παχνί.
Ξεκίνησε μαζί της
σεμνὰ γιὰ νὰ λατρέψη
τῶν ἀστεριῶν μιὰ σκέψη
ποὺ ἀγκάλιασε τὴ γῆ.

Ὁ Μικέλης Ἄβλιχος, ὁ ἀμείλικτος σατυρικός, ποὺ πίστεψε βαθειὰ στὴ Θεία Δύναμη καὶ στὸ καλὸ στοιχεῖο τοῦ ἀνθρώπου, στέκεται μὲ δέος μπρὸς στὸ θαῦμα τῆς Γέννησης.

Στὴ Φάτνη τῶν χτηνῶν Χριστὸς [γεννᾶται
χωρὶς τῆς Ἐπιστήμης τὴ συν[δρομή·
ἡ θεία Φύσις κάνει γιὰ μαμμὴ
κι' ὁ δράκος, σὰν ἀρνί, Θεὸς [κοιμᾶται
Ἄδριον ἄνδρας, σὰ ληστὴς κρε[μᾶται—
νέα τοῦ κόσμου θέλει οἰκοδομή.
Σταυρὸ τοῦ δίνει ὁ Νόμος πλη[ρωμή.—
πλὴν ἅγιο φῶς στὸν τάφο του [πλανᾶται.

Μὲ τὸν ἀκράτητο πάντα λυρισμό του κι' ὁ Ἀχιλλεὺς Παράσχος, ὁ ποιητὴς ποὺ συνεκλόνισε τὸν περασμένο αἰῶνα, μὲ τοὺς στοίχους του, τὸ Πανελλήνιο, μὰ ποὺ σήμερα ἀπὸ πολλοὺς θεωρεῖται «ξεπερασμένος» ἀφιερώνει πολύστιχο ποίημα γιὰ τὰ Χριστούγεννα ἀπ' τὸ ὁποῖο ἀποσποῦμε τοὺς λίγους τούτους στίχους.

Στὸν οὐρανὸ ὅπου ἀρχὴ καὶ τε[λειωμὸ δὲν ἔχει,
μὲς στὸν Παράδεισο ποὺ φῶς, [δροσιὰ κι' ἀγάπη τρέχει,
τὸ διαμαντένιο κι' ἄγιο ρολόγι [θὰ σημάνη
τὰ ἱερὰ μεσάνυχτα· τὴ βλογημέ[νη ὥρα,
ποὺ βρέφος μέσα στὴ σπηλιὰ ὁ [Λυτρωτὴς ἐφάνη
καὶ τ' ἀσημένιου οὐρανοῦ ἔγινε [ὁ κόσμος χώρα.

Καὶ ἡ Μυρτιώσσα ἡ διαλεχτὴ ἀπὸ τὴ Κωνπολη ποιήτρια δίνει μὲ τὸν ἁρμονικὸ πάντα στίχο της ζωηρόχρωμη εἰκόνα τῆς Μεγάλης Νύχτας. Τὸ φεγγάρι μὲ τὶς χρυσακτίνες του στολίζει τὰ δέντρα γιὰ νὰ ὑποδεχτοῦνε τὸ Θεὸ ποὺ γεννιέτε.

Χριστούγεννα. Νύχτα βαθειά, [καὶ τὸ φεγγάρι
μὲς ἀπ' τὸν οὐρανὸ ποὺ ἀνα[γαλλιάζει,
στῶν δένδρων τὰ γυμνὰ κλα[ριά,
στολίδια ἀτίμητα ταιριάζει,
Κι' ἀρχίζει καὶ μὲ τέχνη ἁρα[διάζει
στ' ἀκροκλώνια—γιὰ τοῦ Χρι[στοῦ τὴ χάρη—
σειρὰ σειρὰ μαργαριτάρι.

Ὁ Τάκης Μπαρλᾶς εἶναι ἀπ' τοὺς λίγους ἀποκλειστικὰ θρησκευτικοὺς ποιητές μας. Χριστιανοσύνη ἀπόλυτη σημαδεύει τὰ ποιήματά του. Τὸ τραγοῦδι του «Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ θρησκευτικὴ συγκίνηση. Θεῖος οἶστρος τὸν καταλαμβάνει κι' ὁ ποιητικός του χρωστῆρας ρίχνει πινελιὲς ἁβρὲς καὶ φανταχτερὲς γιὰ νὰ ζωγραφίση τὴ θεία ἐνσάρκωση:

Σμῆνος ἀγγέλων Σου βουΐζει, [σὰ μελίσσι
τριγύρω ἀπὸ πηγή·
Πλῆθος πουλάκια πάει ψηλά, [γλυκὰ νὰ κελαηδήση
τὸ «Εὐαγγελίζου γῆ».

Σηκώνω τὰ χέρια δεητικά, [καὶ τὸ σταυρό μου κάνω,
ἡ νύχτα τούτη εἶν' ἡ αὐγὴ τῶν [κόσμων, κι' ἂς πεθάνω
μὲ τ' ἅγιο ἑτοῦτο φῶς.

Χτυποῦν μέσα στὴ βαθειὰ σιγαλιὰ τῆς Μεγάλης Νύχτας ο' καμπάνες χαρμόσυνα καὶ μὲ τή γλῶσσα τους δ.αλαλοῦν ὡς τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ ἀγγελικὸ μήνυμα «Χριστὸς γεννᾶται». Ἡ χρυσόφωτη εἰκόνα τῆς Φάτνης προβάλλει ἐπιβλητικὴ μπροστά μας. Ὁ Ἰωάννης Πολέμης, μὲ τὸν ἀπέριττο πάντα στίχο του, ζωττανεύει τὴ ζωγραφιὰ αὐτή:

Μιὰ εἰκόνα ὡραία μεγάλη,
μὲ χρώματα παλιὰ
ποὺ ἀνάμεσα προβάλλει
μιὰ φάτνη σὲ σπηλιά.
Δὲν εἶναι ἡ φάτνη μόνη:
ἔχει ἕνα βρέφος, φῶς
ποὺ βλέποντας θαμπώνει
κι ὁ νοῦς ὁ πιὸ σοφός.
Στὸ οὐράνιο βρέφος γέρνει
μὲ μιὰ χαρὰ κρυφὴ
κι ἄσβεστη λάμψη παίρνει
ἀπὸ τὴ θεία μορφή;
Ἡ Παναγιὰ ἡ Παρθένα
κι ὁ Ἰωσὴφ σκυφτὸς
μὲ μάτια θολωμένα
προσεύχεται κι' αὐτός.
Ψηλὰ ἕνα ἀστέρι λάμπει
κι' ἀγγέλων ὕμνοι ἐκεῖ
καὶ πίσω ἄγροι καὶ κάμποι.
καὶ μάγοι καὶ βοσκοί.

Ἡ λύρα τοῦ Μαλακάση, ἔδωσε στὰ πρῶτα της ἀνακρούσματα, ἕνα φωτισμένο ποίημα γιὰ τὰ Χριστούγεννα. Ὁ Χριστιανισμὸς τοῦ «μάγου ποιητῆ» εἶχε βαθειὰ ριζώσει στὴν ψυχή του στὴν πηγαία, ἀληθινή, ὁλοκληρωμένη εἶναι ἡ θρησκευτηκότητα του. Πρὶν γεννηθῆ ὁ Χριστός, ὁ κόσμος ἦταν βαρειοστέναχτος, γεμᾶτος βάσανα καὶ πάθη καὶ παρέδερνε σὲ τρισβαθα σκοτάδια Μὰ ἔφτασε ἡ μεγάλη χαραυγὴ γιὰ τὸν κόσμο.

Τὸν ὁδηγοῦν τώρα, μὲ φῶς ἀ[πόκοσμο μεγάλο,
ἀπ' τόνα χέρι ἡ ἀρετὴ κι' ἡ κα[λωσύνη ἀπ' τ' ἄλλο.
Καὶ γύρω του κελαηδισμὸς πρω[τάκουστος κι' ὡραῖος
τ' ἀγέρι ἐγίνη τῆς ζωῆς κι' ἔγι[νε ὁ κόσμος νέος.

Χαῖρε, Χριστέ, ποὺ σήμερα γεν[νιέσαι καὶ προβάλλει
στοῦ κόσμου τὰ μεσάνυχτα ἡ [Χαραυγὴ ἡ μεγάλη.

Μονάχα ἡ εὐαίσθητη γυναικεία ψυχή, μονάχα μιὰ μητέρα, θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς χαρίση τὴν ἀκόλουθη εἰκόνα ποὺ μὲ λεπτοϋφασμένους στίχους χαραξε ἡ Σοφία Μαυροειδῆ Παπαδάκη. Ἡ Ναζαρινὴ Παρθένα. ροδαλὴ στὴ μορφὴ σὰν τὸ πιὸ ἅλικο ρόδο κι ὁλόλευκη στὴν ψυχὴ σὰν τὸν λευκότερο κρῖνο, ἡ Ἁγία Μάνα σκυμμένη πάνω στὸ λίκνό δέχεται τὸ πρῶτο χαμόγελο ἀπ' τὸ τριανταφυλλένιο στόμα τοῦ Βρέφους, τοῦ παιδιοῦ της μὰ καὶ Θεοῦ, ποὺ σκόρπισε στὴν Ἀνθρωπότητα ἀργότερα τὸ αἰώνια χαμόγελο τῆς Ἀγάπης.

Ἀχὸς χαρᾶς τὴν πλάση πέρα [ὡς πέρα
ἀπόψε τρικυμίζει τόσα μύρα
ποτὲ δὲν βαλσαμώσαν τὸν ἀγέ[ρα.
τῶν οὐρανῶν ἀνοιχτὴ λὲς ἡ θύ[ρα.

Ἕν ἄστρο μόνο κι' ὤ, τι φῶς, [πλημμύρα
στὸ μεσονύκτιον ἡσυχον αἰθέρα
Ἄγγελοι ὑμνολογοῦν τὴν ἁγια [μέρα
π' ἀνθρώπινη ὁ Θεὸς ἐδέχθη [μορφα.

Μάγους σοφοὺς καὶ ἀθώους βο[σκοὺς ἀντάμα
ἡ Φάτνη ἡ ταπεινὴ συναδελφώ[νει
κι ἀνίδεη στὸ ὑπέρθεο τοῦτο [θάμα
—Πιό θάμα σὰν τὸ φῶς τοῦ [λογισμοῦ της!
ἐκστατική, μιὰ μάνα καμαρώ[νει
τὸ πρῶτο χαμογέλιο τοῦ παιδι[οῦ της!

Χριστούγεννα. Ἕνα βρέφος στὸ βάθος ἑνὸς ταπεινοῦ σταύλου. Μιὰ μητέρα ποὺ κρατᾶ στὰ χέρια ἕνα Θεό.
Τὸ σύμπαν σήμερα μετὰ χαρᾶς [πληροῦται
Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθέ[νου

Κι οἱ ποιητὲς δὲν θὰ πάψουν νὰ ὑμνολογοῦν καὶ νὰ δοξάσουν μὲ τὴ λύρα τους τὴ Γέννηση τοῦ γλυκητάτου Ναζωραίου, μὰ κανένας ἀνθρώπινος ὕμνος, ὅσο τέλειος κι ἂν εἶναι, δὲν θάναι ποτὲ ἱκανὸς γιὰ νὰ ἐξυμνήση τὴ μεγάλη Νύχτα τῆς Βηθλεέμ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗΣ

Ἡ ἀνωτέρω ὁμιλία ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Σολομωνίδη κατὰ τὴν τελευταίαν πανηγυρικὴν συνεστίασιν τοῦ Ροταριανοῦ ὁμίλου Ἀθηνῶν.

Ἐνοικιάζεται οἰκία ἀνώγειος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀλεξ. Ὑψηλάντου 38. Πληροφορίαι Κορίνθου 281

Η ΝΕΑ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΟΥΡΛΙΟΥΡΟΥ

ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ εἰς τὸ νεόδμητον κτίριον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κορίνθου 200, παραπλεύρως Ταχυδρομείου.

ΔΙΑΘΕΤΟΥΣΑ κλίνας Α', Β', καὶ Γ' θέσεως

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ ΓΡΑΒΑΤΕΣ ΠΙΖΑΜΕΣ

Ἐκλεκταὶ ποιότητες ΑΦΟΙ ΓΑΛΑΝΗ ΚΑΤΩΘΙ "ΕΣΠΕΡΟΥ"

ΓΙΡΕΚΑ

ΕΝΑ ΦΡΙΚΙΑΣΤΙΚΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ

ΕΚΑΥΣΕ ΤΟ ΠΤΩΜΑ ΝΕΑΣ ΕΝΩ ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΗΣ ΧΟΡΟΠΗΔΟΥΣΑΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΦΛΕΓΟΜΕΝΟ «ΣΚΙΑΧΤΡΟ»

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΙΑΣ ΔΑΣΚΑΛΑΣ

Ν. ΥΟΡΚΗ, (Ἰδ. ὑπηρ.) Ἀπὸ ἕνα τυχαῖο γεγονὸς ἀνεκαλύφθη στὸ Τσιντσιννάτι ἕνα φρικιαστικὸ ἔγκλημα, παρόμοιον τοῦ ὁποίου δὲν ἀναφέρεται στὴν ἱστορία τοῦ ἐγκλήματος. Πρὸ ἑβδομάδος δύο κυνηγοὶ ἐπέστρεφον στὴν πόλι, ὅταν παρετήρησαν πίσω ἀπὸ ἕνα θάμνο μιᾶς ἐρημικῆς περιοχῆς, τὰ ὑπολείμματα ἑνὸς ἀνθρωπίνου σώματος ἀπανθρακωμένου Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο κυνηγούς, ὁ συνταγματάρχης ἐν ἀποστρατείᾳ καὶ ἐρασιτέχνης ντετέκτιβ Χένρυ Σάντμαν ἔψαξε τὴν στάχτη καὶ ἀνεκάλυψε μερικὰ κομπιά, γυναικεῖο ρολόϊ, ἕνα δακτυλίδι καὶ μιὰ χρυσῆ ἁλυσίδα. Χωρὶς νὰ ἀναφέρη τίποτα στὴν ἀστυνομία, ὁ συνταγματάρχης Σάντμαν ἀρχισε τὶς ἔρευνές του γιὰ νὰ λύση τὸ μυστήριον. Μετὰ δύο ἡμέρας ἐπλησίασε δύο μικροὺς ποὺ ἔπεζαν πλησίον τῆς περιοχῆ ἐκείνης καὶ τοὺς ὑπέβαλε διάφορες ἐρωτήσεις. Πρὸς μεγάλην του ἔκπληξι ὁ ἕνας μικρὸς τοῦ ἀπήντησε ὅτι εἶχε παρακολουθήσει μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους συμμαθητάς του «τὴν κ. δασκάλα ποὺ ἔκαψε ἕνα σκιάχτρο». Ὁ μικρὸς εἶπε στὸν συνταγματάρχη ὅτι ὁ ἴδιος εἶχε φέρει τὴν βενζίνη ποὺ ἡ δασκάλα εἶχε ρίξει στὸ σκιάχτρο.

Μὲ λίγες καραμέλλες ὁ ἐρασιτέχνης ντέντεκτιβ ἐπληροφορήθη ὅτι μιὰ μέρα τὴν προηγούμενη ἑβδομάδα, ἡ δασκάλα εἶχε φθάσει ἀργὰ στὸ σχολεῖο. μὲ ἕνα αὐτοκίνητο ποὺ δὲν ἦταν δικό της Ἀμέσως ἐκάλεσε τοὺς μαθητάς της νὰ τὴν ἀκολουθήσουν καὶ διέταξαν ἕνα μαθητὴ νὰ μεταβῆ στὸ πλησιέστερο πρατήριο καὶ νὰ ἀγοράση λίγη βενζίνη.

Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ μαθητοῦ ἡ δασκάλα εἶχε βγάλει ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο ἕνα ἀνθρώπινο ὁμοίωμα, ποὺ στὴν πραγματικότητα ἦταν τὸ πτῶμα τῆς Μάρθας Μπέργκεν, ἡλικίας 32 ἐτῶν, τὸ ὁποῖον μετεφέρθη εἰς μίαν ἐρημικὴν περιοχὴν ὅπου καὶ παρεδόθη στὶς φλόγες, ἐνῶ οἱ μαθηταὶ χοροπηδοῦσαν γύρω ἀπὸ τὸ «σκιάχτρο».

Ἡ δασκάλα ἐξήγησε στοὺς μαθητάς ὅτι τὸ «σκιάχτρο» βρισκόταν στὴν ἀποθήκην τοῦ σπιτιοῦ της ἀπὸ χρόνια, ὅτι οἱ ποντικοὶ τὸ εἶχαν καταφάγει καὶ ὅτι εἶχε ἀποφασίσει νὰ καταστρέψη.

Μὲ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ὁ συνταγματάρχης Σάντμαν μετέβη στὴν ἀστυνομίαν ὅπου καὶ ἐξέθεσε τὰ γεγονότα. Ἡ δασκάλα, ὀνόματι Ἔντιθ Κλάμπ, ἀρχικῶς ἐπανέλαβε τὴν ἱστορία ποὺ εἶχε πῆ καὶ στοὺς μαθητάς. Ὅταν ὅμως τῆς παρουσίασαν τὰ ἀντικείμενα ποὺ εἶχαν βρεθῆ στὴ στάχτη, ἄρχισε νὰ κλαίη καὶ ὁμολόγησε τὸ ἔγκλημά της. Ἡ Ἔντιθ Κλάμπ ἰσχυρίσθηκε ὅτι ἡ Μπέργκεν προσπαθοῦσε νὰ τῆς πάρη τὸ σύζυγον καὶ ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς ζωηρᾶς συζητήσεως ἡ ἄλλη εἶχε βγάλει τὸ περίστροφό της γιὰ νὰ τὴν σκοτώση. Κατὰ τὴν πάλη ποὺ ἐπηκολούθησε, τό ὅπλο ἐκπυροσκρότησε μὲ ἀποτέλεσμα νὰ πέση νεκρή. «Τότε, εἶπε ἡ Ἔντιθ Κλάμπ, ἐφοβήθηκα ὅτι θὰ μὲ κατηγοροῦσαν γιὰ δολοφόνο καὶ γι' αὐτὸ μετέφερα τὸ πτῶμα της μὲ τὸ αὐτοκίνητο τῆς νεκρῆς, γιὰ νὰ τὸ ἐξαφανίσω».

Ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Τσιντσιννάτι, ὁμιλῶν πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, εἶπεν ὅτι, ἐφόσον ἡ Κλάμπ δὲν ἀποδείξη τὸν ἰσχυρισμόν της ὅτι ἐφόνευσεν εὑρισκομένη ἐν ἀμύνη, θὰ καταδικασθῆ ἀσφαλῶς σὲ θάνατο, διὰ τῆς ἠλεκτρικῆς καρέκλας.

ΑΠΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 3ης σελ.

ρες νωρίτερα ἡ ξαδελφούλα Βοήθησε στὶς δουλειὲς τοῦ μοναστηριοῦ σᾶ μιὰ μικρὴ νοικοκυρᾶ. Καὶ τί ὄμορφη ποὺ εἶχε γίνει στοὺς λίγους μῆνες ποὺ εἶχε νὰ τὴν δῆ τὸ καλογεροπαΐδι! Ἀλλὰ καὶ πῶς τὸν γλυκοκοίταζε τὸ Δημήτρη! Δὲ χρειάστηκαν πρόλογοι καὶ ὑποσχέσεις γιὰ ν' ἀγαπηθοῦν. Μίλησαν τὰ μάτια τους στὶς καρδιὲς τους. Τὰ ράσα γίνονται περισσότερο κι' ἀπὸ θερμά, τὸν καῖνε... Κι' οἱ μεγαλωμένες λίγες τρίχες—χνούδι στὸ πρόσωπό του, φέρνουν ἀναγούλα καθὼς πάει νὰ τὶς χαϊδέψη. Τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων μίλησε, «μ' ἀνοιχτὰ χαρτιὰ» στὴν Ἑλενιώ. Κι' ἐκείνη δὲν ἀπέκρουσε τὸ αἴσθημά του. «Σ' ἀγαπῶ κι ἐγὼ ἀπὸ τὸ καλοκαίρι» τ' ἀπάντησε. Κι' ἐκεῖ ζωσμένοι ἀπὸ τὸ θυμίαμα καὶ μὲ μάρτυρες τὶς εἰκόνες ποὺ χαίρονταν γιὰ τοὺς δυὸ νέους ποὺ βρῆκαν τὸ δρόμο τῆς ζωῆς ὡρκίστηκαν καὶ τήρησαν τὴν ἀπόφασι ποὺ πῆραν.

Ὁ μικρὸς Μητράκος ἀναδεύτηκε λίγο κι' ἄνοιξε τὰ μάτια, ἄρχισε νὰ παρακολουθῆ τὸ παρελθὸν τοῦ παπποῦ.

—ΞημέρωνεΧριστούγεννα κι' ὅμως τὸ σήμαντρο τῆς Παναγιᾶς τοῦ Μπάδα δὲν ἀκούστηκε. Ἀνήσυχος ὁ Θεόδουλος ὁ ἡγούμενος, ἔτρεξε στὸ κελλὶ τοῦ ὑποψήφιου μοναχοῦ. Κι' ἤβρε κεῖ τὰ ράσα του, τοῦ Δημήτρη τὰ ράσα, ποὺ τὸν ἔκαιγαν. Ἔφυγαν κι' οἱ δυὸ νέοι.

—Θέλεις, Μητράκο μου νὰ δῆς τὴν Ἑλενιὼ ποὺ παντρεύτηκε τὸ καλογεροπαΐδι;

—Ναί παπούλη. Ποῦ εἶναι;

—Ἐκεῖ, στὸν τοῖχο, κρέμεται ἡ φωτογραφία της.

—Ἡ γιαγιά!

Γιάννης Βουλδῆς

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

—Πρὸς τὸ σεβαστὸν κοινὸν τῆς πόλεως Πατρῶν.

Ὡς γνωστόν, μέχρι τοῦ ἔτους 1955 ἐκυκλοφόρει ἐν Πάτραις μία ἱππήλατος (συρομένη δι' ἵππων) νεκροφόρος πεπαλαιωμένη, ἀνήκουσα εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτοκινήτων Ταξὶ καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ κυκλοφοροῦσα, ἠναγκάσθημεν νὰ πωλήσωμεν ταύτην. Ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐνδιεφέρθη διὰ τὴν ἀντικατάστασιν ταύτης οὔτε καὶ οἱ Διευθυνταὶ Γραφείων Κηδειῶν καὶ ἐπειδὴ ἡ πόλις μας ἐστερεῖτο νεκροφόρου, ἐξ ὑποχρεώσεως ποὺ εἴχομεν εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεώς μας, δὲν ἐφείσθημεν κόπων καὶ δαπανῶν καὶ ἠγοράσαμεν καινουργὲς αὐτοκίνητον, διασκευασθὲν εἰς πολυτελῆ νεκροφόρον συγχρόνου ἐμφανίσεως καὶ ἱκανὴν νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεώς μας. Καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐργολάβοι Κηδειῶν διαδίδουν ψευδῶς, ὅτι μᾶς ἀφηρέθη ἡ ἄδεια κυκλοφορίας τῆς νεκροφόρου μας κ.λ.π., διότι οὗτοι ἔθεσαν εἰς κυκλοφορίαν μίαν νεκροφόρον ἀπὸ ἐκείνας, ποὺ ἔχουν ἀπὸ ἐτῶν κλείσει οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τοὺς σταύλους, φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ τῆς πόλεώς μας, ὅτι ἡ νεκροφόρος μας κυκλοφορεῖ νομίμως καὶ ὅτι διαθέτομεν ταύτην ὑπὸ τὰς κάτωθι τιμάς:

Διὰ κηδείας Α'. καὶ Β'. τάξεως, ἀπὸ οἰκίας εἰς Α'. ἢ Β'. Νεκροταφεῖον δραχμὰς 200 καὶ διὰ κηδείας Γ'. τάξεως δραχμὰς 100.

Ἐπίσης διαθέτομεν πολυτελῆ αὐτοκίνητα πρὸς δραχμὰς 50 ἕκαστον διὰ τὴν ἄνω διαδρομήν, ἀναλαμβάνοντες τὴν καλὴν καὶ μὲ τάξιν διεξαγωγὴν τῶν κηδειῶν καὶ εὐσυνειδήτως ὡς καὶ πρότερον.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅπως ἀπευθύνωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Διαχειριστὴν (Πλατεῖα Γεωργίου Α'. ἀριθ. 38, τηλέφωνον 20—32) καὶ οὐχὶ μέσῳ τῶν Ἐργολάβων Κηδειῶν.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΔΩΡΑ ΧΡΗΣΙΜΑ

ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΔΩΡΑ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

Ἠλεκτρικὰ αὐτόματα πλυντήρια.
Ραδιόφωνα ἐξαιρετικῆς ἀποδόσεως.
Ἠλεκτρικὰ σίδηρα μὲ αὐτόματον ρυθμιστήν.
Παγωτιέρες ἠλεκτρικὲς μὲ φρευτιέρες.
Φουρνάκια ἠλεκτρικά.

Σκοῦτερ «ISO» ἀσυναγώνιστα εἰς πολυτέλειαν καὶ ἀπόδοσιν.

Αὐτοκίνητα Ὄπελ 1)2 τόννου κλειστά.
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
Ἐπισκεφθῆτε τὴν ἔκθεσίν μας
Πλατεῖα Γεωργίου Α.' (Ἐναντι Δημοτικοῦ Θεάτρου)
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ & Σ ΙΑ

ΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΛΑΧΕΙΑ

σᾶς προσκαλοῦν διὰ τὰ κέρδη τῶν ἑορτῶν

ΤΗΝ 30ΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ἡ μεγάλη κλήρωσις τοῦ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
3 δῶρα τοῦ 1.000.000 δραχ. ἕκαστον.

ΤΗΝ 31ΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ἡ κλήρωσις τοῦ
ΛΑΪΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
μὲ σύνολον κερδῶν διὰ τὰς 12 σειρᾶς
ΔΡΧ. 5.760.000

ΕΠΩΦΕΛΗΘΗΤΕ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΣΑΣ